

Arrest

**nr. 88 782 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DECALUWE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot V.K. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake haar echtgenoot wordt bij arrest nr. 88 781 van 2 oktober 2012 als volgt gemotiveerd:

“Verzoekers vorige asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raad arrest nr. 59 993 van 19 april 2011 omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de opgeworpen zwaarwichtige problemen ten gevolge van zijn loutere deelname aan de bewuste betoging van 20 maart 2010.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen een besluit bij van de centrale rechtbank van Kaliningrad, de enveloppe waarmee hem dit document werd opgestuurd met daarbij het bewijs van verzending, een medisch attest uit België in verband met een voetwortelbreuk, een tewerkstellingsbewijs uit België, acht internetartikels over personen die vervolgd worden, een DVD met een drie minuten durende reportage uit het lokale nieuws van 16 juni 2011, een kopie van het visitekaartje van zijn advocaat in Rusland evenals een kopie van het contract dat hij met haar heeft afgesloten en een kopie van een brief van deze advocaat waarin zij in zijn zaak om informatie vraagt.

De bestreden beslissing stelt vast dat deze elementen niet van die aard zijn dat het de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten kan ondersteunen. Dit omdat (1) verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de strafzaak een gevolg is van zijn deelname aan de betogingen, (2) de internetartikelen en de reportage geen betrekking heeft op verzoeker persoonlijk en (3) de enveloppe, het medisch attest en het tewerkstellingsbewijs feiten betreffen die hier niet ter discussie staan.

De kopie van het visitekaartje van zijn advocaat in Rusland, een kopie van het contract dat hij met haar heeft afgesloten en een kopie van een brief van deze advocaat waarin zij in zijn zaak om informatie vraagt, tonen de door verzoeker beweerde vervolgingsfeiten evenmin aan.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij die de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt; hij beperkt zich louter tot het uiten van blote beweringen en het minimaliseren, ontkennen en vergoelijken van de gedane vaststellingen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, legt ter terechtzitting een origineel document neer d.d. 28 juni 2012 met vertaling. Het betreft een antwoord van de openbare aanklager in Rusland aan de Russische advocaat van verzoeker nopens de lopende strafzaak.

De Raad hecht geen bewijswaarde aan voormeld stuk. Een document dient immers, om bewijswaarde te hebben, geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op de uitvoerige vaststellingen gedaan in 's Raads arrest nr. 59 993 van 19 april 2011 dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, is dit in casu niet het geval. Voorts blijkt uit de informatie vevat in het administratief dossier dat deelnemers aan de bewuste betoging van 20 maart 2010 geen zwaarwichtige problemen hebben gekend. Dat verzoeker als gewone betoger dergelijke problemen zou gekend hebben, is dan ook niet geloofwaardig.

Bijgevolg wordt noch een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op ernstige schade aangetoond die zich na het vellen van 's Raads arrest nr. 59 993 van 19 april 2011 zou hebben voorgedaan.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst."

Bijgevolg toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER